

FALSTAFF.—Fais attention, car la chose en vaut la peine. Les neuf en bougran, dont je te parlais...

LE PRINCE HENRY.—Bon! deux de plus déjà!

FALSTAFF.—Ayant rompu leurs pointes, commencent à lâcher pied. Mais je les suivis de près, je les attaquaï corps à corps et, en un clin d'œil, je réglai le compte à sept des onze.

LE PRINCE HENRY.—O monstruosité! des deux hommes en bougran il en est sorti onze.

FALSTAFF.—Mais, comme si le diable s'en mêlait, trois malotrus, trois goujats, en drap de Kendal vert, sont venus derrière mon dos et ont foncé sur moi; car il faisait si noir, Hal, que tu n'aurais pas pu voir ta main.

LE PRINCE HENRY.—Ces mensonges sont pareils au père qui les enfante, gros comme des montagnes, effrontés, palpables. Ah! énorme montagne de chair, magasin d'humeurs, muid humain, coffre à mangeaille, pain de suif graisseux, bœuf gras rôti avec la farce dans son ventre, comment donc as-tu pu reconnaître que ces hommes portaient du drap de Kendal vert, puisqu'il faisait si noir que tu ne pouvais voir ta main? Allons, donne-nous une raison! Qu'as-tu à dire?

POINS.—Allons, une raison, Jack, une raison!

FALSTAFF.—Quoi! par contrainte? Non, quand on m'infligerait l'estrapade et tous les supplices du monde, je ne dirais rien par contrainte. Vous donner une raison par contrainte! Quand les raisons seraient aussi abondantes que les mûres des haies, je n'en donnerais à personne par contrainte, moi!»

Αλλ' ὡς ἐρρήθη ὁ Βοίτο ἔλαβε τὰς Φαιδράς γυναικάς τοῦ Οὐίνδωρ() καὶ κατ' αὐτὰς συνέθετο τὸ κείμενον τῆς μελωδίας τοῦ Βέρδη, ἐν δὲ τῇ κωμῳδίᾳ ταύτῃ τὸ μέγιστον μέρος ἔχει ὁ Falstaff, ὅθεν καὶ ἡ ἐπιγραφή τοῦ ἔργου. Ἔστι δέ, ὡς ἀνεγράφη, αὐτὸς οὗτος ὁ ἦρωας τοῦ Σαιξπήρου, πιστῶς δὲ μεταδίδονται τῇ ἰταλίᾳ φωνῇ τὰ προϊόντα τῆς μεγαλοφυίας τοῦ δαιμονίου ποιητοῦ τῆς Ἀλβιδῶνος. Τὸ κείμενον δὲ τοῦ Βοίτο ἐλογίσθη ὡς φιλολογικὸν καλλιτέχνημα. Καίτοι δὲ μακρόν, ἐνέχον τοῦλάχιστον τετρακοδίου στίχους πλείους τοῦ Ὁθέλλου, διήρκεσε περὶ τὰς δύο ὥρας. Προαγγελθὲν τὸ ἔργον, ἀνεμύνητο λίαν, ἐφ' ᾧ καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἐκτέλεσιν ἄμετρος ἐσπευσε κόσμος, ἡ δὲ τῶν εἰσιτηρίων τιμὴ νύξθη. Ἡ εἰσπραξίς τῆς πρώτης παραστάσεως ἀνῆλθε κατὰ τινὰς μὲν εἰς 70 χιλ. κατ' ἄλλους δὲ εἰς 100 χιλ. φράγ. Θεωρεῖα δὲ ἐπωλήθησαν πρὸς 1800 φρ., αὐτὴ ἡ Πάττι φέρεται πληρώσασα τὸ ποδὸν τοῦτο διὰ τὸ θεωρεῖον αὐτῆς.

Κατὰ τὴν πρώτην δὲ ταύτην ἐκτέλεσιν παρέστησαν κριτικοὶ ἐξ ὄλων τῶν μερῶν τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' οὕτω ἀνέγνωμεν ἐμπεριστατωμένην κρίσιν ὑπὸ μουσικὴν ἔποψιν, ἀλλ' οὐδ' ἐφανέρωθη ἂν ἡ τριὰς τῶν ἀριστουργημάτων αὐτοῦ, ὁ *Rigoletto*, ὁ *Trocatore* καὶ

ἡ ἀθάνατος *Aida*, ἐγένετο τετράς, ἢ τὸ νέον ἔργον ἐν τοῖς δευτερεύουσι καταλεχθήσεται τοῦ δαιμονίου μουσουργοῦ ἔργοις, ὡς πού ἀνέγνωμεν. Εἰς Μεδιόλανον μετέβη καὶ παρέστη εἰς τὴν πρώτην καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Κωμικοῦ-Μελοδράματος τῶν Παρισίων κ. Carvalho, συνεννοήθη δὲ μετὰ τοῦ Βέρδη περὶ ἐκτέλεσεως τοῦ ἔργου ἐν Παρισίοις· ἀλλὰ τοῦτο γενήσεται μετὰ ἔτος, μεταφρασθέντος πρότερον τοῦ κειμένου εἰς τὴν γαλλικὴν. Οὕτω λοιπὸν διδασκθήσεται ὁ *Falstaff* καὶ ἐν τῇ μητροπόλει τῆς Γαλλίας, ἐν ἧ ὁ Βέρδης λίαν τιμᾶται καὶ δοξάζεται (ἴδε Felix Clement) «ὡς ὁ μόνος συνθέτης ἰταλός, ὅστις παρέσχεν ἐμπνευσμένα ἔργα».

ΟΔ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Τὴν προσοχὴν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ κόσμου ἀπασχόλησε κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα τὸ ζήτημα τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν Γερμανίας καὶ Ρωσίας καὶ τῶν συμμαχιῶν, τὸ ἀνακινηθὲν ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς εἰς ἐπίσκοπον προχειρίσεως Λέοντος τοῦ Π'. Ἀπὸ τοῦ νοεμβρίου τοῦ 1891, ὅτε συνομολογήθη ἡ ἐμπορικὴ συνθήκη Γερμανίας καὶ Αὐστρουγγαρίας, ἡ κυβέρνησις τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου πᾶσαν κατέβαλε καὶ καταβάλλει προσπάθειαν ὅπως συνομολογήσῃ καὶ πρὸς τὴν Ρωσίαν ἐμπορικὴν συνθήκην πρὸς δημιουργίαν νέων ἐξόδων διὰ τὰ προϊόντα τῆς γερμανικῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας. Ὁ κύριος σκοπὸς οὐχ ἦτον τῆς εἰρημένης κυβερνήσεως εἶναι ἡ δύναμις στενωτέρας σχέσεως πρὸς τὴν μεγάλην τοῦ βορρᾶ δύναμιν ἐν τῷ ἐμπορικῷ σταδίῳ ὅπως διευκολύνη οὕτω τὴν ὁδὸν εἰς τὴν σύσφυξιν τῶν πολιτικῶν δεσμῶν, ἃς περὶ πλείστου οἱ ἐν Γερμανίᾳ ποιοῦνται πρὸς ἀπολύτρωσιν τῆς ἐν ἧ περιέστησαν δισχεροῦς πολιτικῆς θέσεως. Παρὰ τὴν ὑπαρξίν τῆς τριπλῆς συμμαχίας οἱ ἐν Βερολίῳ ἀνώτεροι πολιτικοὶ κύκλοι, συναισθανόμενοι τὴν ἀδυναμίαν αὐτῶν πρὸς τῆς γαλλορωσικῆς συμμαχίας, παντὶ ἀγωνίζονται σθένει νὰ ἐξιλεώσωσιν τὴν ρωσικὴν φιλοτιμίαν, ἣν προσβάλλοντες οἱ τοῦ κόμπος Καπρίθν, προκάτοχοι τοσοῦτον ἐθίζαν τὴν εὐθικτον τῆς φιλοπατρίας χορδῆν τῶν ἐν Πετροπόλει καὶ Μόσχᾳ, ὥστε ἐλάχιστος πλέον γίνεται λόγος περὶ τῆς πατροπαραδότου ρωσογερμανικῆς φιλίας, μεθ' ὅλας τὰς πρὸς τὴν Ρωσίαν φιλοφρονήσεις τῆς Γερμανίας, τὰς ἐνυπαρχούσας καὶ ἐν τῇ θερμότητι τοῦ τσάρεβιτς δεξιῶσαι κατὰ τὴν τελευταίαν αὐτοῦ παρουσίαν ἐν Βερολίῳ· ὡς ἄριστον λοιπὸν καὶ προσφορώτατον ἔκριναν μέσον τὴν δύναμιν διαπραγματεύσεως πρὸς συνομολογίαν ἐμπορικῆς συνθήκης καὶ παραχώρησιν μεγάλων προνομίων εἰς τὰ προϊόντα τῆς ρωσικῆς γεωργίας καὶ βιομηχανίας, καίτοι καὶ αὐτὴ ἡ κατάστασις τῆς ἐν Γερμανίᾳ γεωργίας τοιαύτην ἐπέβαλε πολιτείαν ἕνεκα τῆς ἀνεπαρκείας τοῦ ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ τοῦ Χοχεντσόλερν παραγομένου σίτου. Τὸ πρᾶγμα ἐφαίνετο ἐν εὐαρέστῳ διατελοῦν σμυεῖφ, πολλοὶ δὲ τῶν αἰσιοδόξων ἐνόμισαν ὅτι ὁ

(*) Ἀνάλυσιν δύναται νὰ ἴδῃ ὁ βουλόμενος καὶ ἐν τῇ *Littérature Anglaise* τοῦ Aug. Filon, σελ. 159—160.

τσάρεβιτς επέδρασεν άρκούντως επί τών έμπορικών διαπραγματεύσεων και προσελεύειν την όδόν τής συννομολογίας όριστικόν συμφωνιών. Άτυχώς τά θρυληθέντα επί ούδεμιώς έστηρίζοντο βάσειος ού μόνον ένεκα τοϋ ότι οι έν Ρωσία, την ύπεροχήν αϋτών συναισθανόμενοι έν συγκρίσει προς την Γερμανίαν έν έμπορικοίς ζητήμασιν, άποστέρουσι την δέσμευσιν τοϋ έμπορίου αϋτών, αλλά και αϋτοί οι έν Γερμανία γεωργοί και βιομήχανοι, οϋς πλέον παντός άλλου θίγει η συννομολογία τοιούτων συμφωνιών, σφόδρα κατεξανέστησαν κατά τής τάσεως τών κυβερνητών αϋτών και ηξίωσαν την έγκατάλειψιν τοϋ επιδιωκόμενου σχεδίου. Έν άλλοις ισχυροίς έπιχειρήμασι προσήγαγον τά άποτελέσματα τών μετά τών συμμάχων κρατών έμπορικών συνθηκών, αΐτινες έβλαψαν μάλλον τó γερμανικόν έμπόριον η ώφέλησαν αϋτό και δυσχυρίσθησαν ότι η έλαχίστη προς την Ρωσίαν ύποχρέωσις δύναται να κλονίση έτι φοβερώς την και νϋν δυσάρεστον θέσιν τής γερμανικής βιομηχανίας και γεωργίας, τής ήικιστα δυναμένης να συναγωνισθῆ προς την ρωσικήν. Συνάμα οι έν τῷ κοινοβουλίῳ και τῆ διαίτη τής Ρρωσίας άντιπρόσωποι αϋτών σφοδρώς άντεπεξήλθον κατά τής κυβερνήσεως και τοϋ κόμπος Καπρίσθ και άπήτησαν την έπιψηφισιν προτάσεως, δι' ης εκλιπαρεΐται η κυβέρνησις να λάβη ύπό σπουδαίαν έποψιν τά συμφέροντα τής γερμανικής γεωργίας και βιομηχανίας και να μη θυσιάσῃ αϋτά εις τά τής ρωσικής. Τó πρῶγμα έξέπληξε τούς συμβούλους τοϋ γερμανοϋ μονάρχου, μάτην έλπίσαντας βελτίωσιν τών οικονομικών σχέσεων Γερμανίας και Ρωσίας και έπίδρασιν τούτων επί τών πολιτικών.

Την επί τούτῳ λύπην τών έν Βερολίῳ έπέτεινε και η έν Ιταλία έπελθούσα έξαψις εναντίον τής δυαδικής μοναρχίας επί ταίς έν Βιέννη εκδηλώσει δεδασμοϋ προς τόν πάπαν. Τó πλείστον μέρος τοϋ ιταλικού λαοϋ και ιδία οι τής δούλης Ιταλίας όπαδοί τας εκδηλώσεις ταύτας εξέλαβον ως διαδηλώσιν κατά τής ιταλικής ένότητος και ως διαμαρτυρίαν κατά τής έπιγενομένης τῷ πάπα θέσεως διὰ τής παρὰ τών ιταλικών στρατευμάτων καταλήψεως τής Ρώμης. Μάτην οι έν τῆ κυβερνήσει άνδρες έπειράθησαν να πείσωσι τούς διαμαρτυρηθέντας εναντίον τών έν Βιέννη ενδείξεων δεδασμοϋ προς τόν πάπαν και να όχυρωθώσι προ τοϋ έπιχειρήματος ότι η Ιταλία, οϋδένα λόγον δυσάρεσκείας έχουσα κατά τών έν Βιέννη επί τῆ προς τόν πάπαν πολιτείῃ, καθήκον άπαράγραφτον ηγεΐται την περιφρούρησιν τής έλευθερίας τών έν Βατικανῷ. Οι κατεξαναστάντες δυσχυρίζονται ότι τά τής κυβερνήσεως έπιχειρήματα σαθρά όλως τυγχάνουσι και ότι ηδύναντο ίσως να πεισθώσιν εάν τών ύπερ τοϋ πάπα εκδηλώσεων μη συμμετείχον και δύο μέλη τοϋ έν Βιέννη ύπουργείου· συνάμα οι ταϋτα προβαλλόμενοι κηρύττουσιν ότι τοσούτῳ μάλλον εϋλογον την διαμαρτυρίαν αϋτών κρίνουσιν, οσφ, αναγόμενοι εις παρελθόντα γεγονότα, προβάλλουσι τó πάθημα τοϋ άλλοτε ύπουργοϋ τών οικονομικών Δόδα, όστις ειχεν ανακληθῆ από τής θέσεως αϋτοϋ επί τῷ λόγῳ ότι παρῆστι εις την συνεδρίαν συνδέσμου τών όπαδών τής Δούλης Ιταλίας, όπου διάφοροι ηκούσθησαν κατά τής Αϋστρίας και

τῆς προς αϋτήν συμμαχίας τοϋ βασιλείου λόγοι. Άλλ' η τοιαύτη τών πραγμάτων άνέλιξις οϋδέν τó αγαθόν προσκομίζει τῆ αϋστροϊταλικῆ συμμαχία, δικαίως δε ενια τών όργάνων τοϋ βιενναίου τύπου, την συνηγορίαν τής έαυτών κυβερνήσεως αναλαμβάνοντα, πειρώνται διὰ πολλών έπιχειρημάτων να καθισχύσασιν την έν Ιταλία κοινήν γνώμην και ν' άπαλλάξωσι τούς ύπουργούς τοϋ βασιλέως Ούμβέρτου από τής εις ην περιήλθον δυσχεροϋς θέσεως διὰ τών έν Μοντεσιτόριο έπερωτήσεων Βαρζιλάν και λοιπών· οϋχ ήττον η άντιπολίτευσις δέν καταβάλλει τά όπλα αϋτῆς και οϋτως έπικρατεΐ οϋ μικρά παρὶ τών δεσμών τῆς τριπλής συμμαχίας ταραχή έν τε Βιέννη και έν Βερολίῳ, όπου άντι εξιλιώσεως τής Ρωσίας και ανασυστάσεως τών προς αϋτήν αρχαίων σχέσεων παρατηρεΐται χαλάρωσις και αϋτών έτι τών δεσμών τῆς τριπλής συμμαχίας, καθ' ην ώραν μεγάλη ύψίσταται άνάγκη ενισχύσεως αϋτῆς τó μὲν ένεκα τής συσφίξεως τών γαλλορωσικών δεσμών, τó δε ένεκα τής δυσάρεσκείας τής Ρωσίας επί ταίς εναντίον αϋτῆς προσβολαίς τών έν Βιέννη, ταίς ενυπαρχούσαις έν τῆ δημοσιεύσει διαφόρων άποκρύφων έγγραφών προς ικανοποιήσιν τών μαυμοθρέπτων αϋτών.

Υπό έσωτερικήν έποψιν η Άγγλία εξακολουθεΐ προκαλοϋσα μείζονα προσοχήν ένεκα τοϋ ιρλανδικού νομοσχεδίου, όπερ έπιψηφισθέν ηδην εις πρώτην άνάγκησιν συζητηθήσεται εις δευτέραν τῆ 13/25 μαρτίου. Μέχρι τῆς ημέρας ταύτης η τών πραγμάτων κατάστασις άρκούντως σαφώς καθορισθήσεται καιτοι από τοϋδε δυνατόν ειπεΐν ότι σφοδροτάτη έπικείται πάλη τών δύο κομμάτων, όπερ πρωταγωνιστοϋσιν έν τῷ ιρλανδικῷ ζητήματι. Οι ένωτικοί φιλελεύθεροι μικρόν προστίθενται να μεταβάλωσι την έαυτών πολιτείαν και διὰ παντός μέσου αγωνίζονται να ύποστηρίξωσι τούς συντηρητικούς, σφόδρα διαμαρτυρηθέντας άνέκαθεν κατά τής ιρλανδικής άυτονομίας διὰ τοϋ έπιχειρήματος τής διασπάσεως τῆς ένότητος τῆς μεγάλης Βρετανίας. Ο κ. Τσαμπερλάιν, ό τών ένωτικών δηλονότι ηγέτης, έτήρησε κατά την πρώτην συζήτησιν γλώσσαν, οϋδέν τó αγαθόν προωυνιζομένην ύπό την έποψιν τοϋ κ. Γλάδστονως, όστις μάτην έλπίζει επί την μεταβολήν τοϋ φρονήματος τοϋ ηγέτου τούτου, καιτοι τó νομοσχέδιον συνετάγη κατά τρόπον, αφαιροϋντα την άντιπολίτευσιν πᾶν ισχυρόν όπλον προς έπίθεσιν κατά τοϋ συντάξαντος αϋτό και ματαιώσιν τοϋ σχεδίου τῆς ιρλανδικῆς άυτονομίας· εάν ηδην ληθῆ ηϋ' όψιν ότι κατά τó μέχρι τῆς 13 μαρτίου χρονικόν διάστημα οι συντηρητικοί και οι ένωτικοί φιλελεύθεροι θα συνδυάσωσι τó πϋρ αϋτών κατά τοϋ γηραιοϋ πρωθυπουργοϋ οϋδεμία άμφιβολία ότι μετά μικρόν συναπτομένη η πάλη διεξαχθήσεται μετά πολλῷ μείζονος λϋσσης και ότι ο κ. Γλάδστον μετά μεγάλης δυσχερείας δυνηθήσεται να λυτρωθῆ τῆς άκροσφαλοϋς θέσεως, εις ην περιήλθεν χάριν τῆς άυτονομίας τῆς εκείθεν τοϋ πορθμοϋ τοϋ άγίου Γεωργίου νήσου· η μόνη σωτηρία έγκειται έν τῆ συνεννοήσει και συμφωνία τών δύο ιρλανδικών κομμάτων, ών, τó μὲν επικαλεΐται την άρωγήν άπάντων τών επί γῆς άδελφών προς εκπλήρωσιν τών ειχών τῆς πατρίδος, τó δε καταπολεμεΐ ταύτας επί τῆ έλπίδι πλειόνων παραχωρήσεων· εάν τά δύο ταϋ-

τα κόμματα τοῦ ἰρλανδικοῦ στοιχείου συνεννοθῶσιν, ὡς ἐλπίζεται, ὁ κ. Γλάδστον δύναται νὰ ἦναι βέβαιος περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν σχεδίων αὐτοῦ καὶ ν' ἀναγράψῃ ὡς τελευταῖον κατόρθωμα τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ δράσεως τὴν χειραφέτησιν τῆς ἀδελφῆς νήσου.

Ἐν Γαλλίᾳ ὁ κοινοβουλευτικὸς σάλος, ὁ προκληθεὶς διὰ τοῦ ζητήματος τοῦ Παναμά, ἐκλείπει βαθμυδὸν παρὰ τὰς ἀναγραφομένας φήμας περὶ διαφωνιῶν ἐν τῇ γερουσίᾳ, ἧς ὁ πρόεδρος Λερωαγὲ παρητήθη ὑπὲρ τοῦ κ. Ίουλιου Φερρῦ, τοῦ χρηματίσαντος πρωθυπουργοῦ ἑπανεληλυμένως καὶ καταστήσαντος τὸ ὄνομα αὐτοῦ γνωστὸν διὰ τῆς ἀποικιακῆς ἐν Τογκίνῳ πολιτικῆς, οὔτω δὲ ἡ κυβέρνησις ἀγωνίζεται νὰ τύχῃ τῆς ἐπιψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου τοῦ ἐπὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων φόρου καὶ εἶτα τοῦ προϋπολογισμοῦ.

Ἐν Ἰταλίᾳ ὁ πρωθυπουργὸς Γιολιττῆς ἀγωνίζεται νὰ περιστείλῃ τὴν σοβαρότητα τοῦ Ἰταλικοῦ παναμίδου, ἀλλ' ἡ ἀπειλὴ βουλευτῶν τινῶν περὶ καταγωγῆς πολλῶν μελῶν τῆς νῦν ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας ἀνέτρεψε τὰ σχέδια αὐτοῦ καὶ ἐντεῦθεν διάφοροι διεδόθησαν φήμαι περὶ παραιτήσεως τοῦ ὑπουργείου, καίτοι δυνατόν εἶπεν ὅτι αὐταὶ πρόωροι τυγχάνουσι, καθ' ἣν ὥραν μάλιστα ἀπαιτεῖται, σταθεροῦς ἐν τῇ κυβερνῆσει κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς εικοσιπενταετηρίδος τῶν γάμων τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους, ἀγομένης τῇ 10/22 προσδεχοῦς ἀπριλίου.

Ἐν Αὐστρουγγαρίᾳ ὑπάρχουσι πολλὰ καὶ ποικίλα ζητήματα, ὧν τὰ σπουδαιότερα εἶναι τὸ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς εἰκάζεται ἐκ τῆς ἐν Βιέννῃ παρουσίας τοῦ οὐγγου πρωθυπουργοῦ, μεταδάντος ἐκεῖσε ὅπως συσκέφθῃ περὶ τῶν κοινῶν δαπανῶν καὶ διαρρυθμίσει ἀναλόγως τὰ κατὰ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ ἐν τῷ οικονομικῷ ζητήματι· ἀλλὰ καὶ τὸ φυλετικὸν ζήτημα ἐκτραχύνεται· ἐν τῇ βιενναίᾳ βουλῇ συζητουμένου τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης προϋπολογισμοῦ, πολλοὶ τῶν Τσέχων ἐπετέθησαν ἄβροχοι κατὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ διετάθησαν ὅτι αὕτη, μονομερῶς ἐργαζομένη, περὶ πλείστου ποιεῖται τὰ συμφέροντα τοῦ γερμανικοῦ ἔθνους καὶ τοῦ πολωνικοῦ στοιχείου, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ ἐλαχίστην ἀπονέμει προσοχήν. Τὸ πρᾶγμα δὲν φαίνεται ἄμοιρον σπουδαιότητος καὶ ἐντεῦθεν ἡ τοῦ κόμπος Τάαφε ταραχὴ, σπεύδοντος ν' ἀναζητήσῃ ἡδυσχίαν πως ἐν τῇ ὑποσχέσει ὅτι ἡ κυβέρνησις πρόθυμος εἶναι νὰ ὑποστηρίξῃ πάσας τὰς δικαίας ἀξιώσεις τῶν διαφόρων ἐθνοτήτων.

Ἐν Ρωσίᾳ μεγάλη καταβάλλεται μερίμνα περὶ τὴν λήψιν συντόνων μέτρων πρὸς πρόληψιν πάσης ἐπιδημίας ἐν ταῖς χώρας ἃς ἐμάστιζεν ὁ λιμὸς καὶ ἡ ἐπάρατος χολέρα· σὺν τῇ δικαίᾳ ταύτῃ μερίμνῃ ἡ κυβέρνησις Πετρούπολεως ἐνισχύει καὶ ἐν τῇ μέσῃ Ἀσίᾳ θέσιν αὐτῆς διὰ διαφόρων μέτρων ἐν ταῖς χώραις, ὧν οἱ ἡγεμόνες ἐπεσκέψαντο ἐσχάτως τὴν εἰρημένην πρωτεύουσάν καὶ ἔτυχον λαμπροτάτης δεξιώσεως παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ τσάρου, εὐδοκίσαντος νὰ ὀρίσῃ αὐτοῖς οὐ μόνον κατοικίαν ἐν τῇ νοτίῳ Ρωσίᾳ ἀλλὰ καὶ πλουσίαν ἐπιχορήγησιν μετ' ἀποζημιώσεως. Καὶ αἱ στρατιωτικαὶ ὄμως μεταρρυθμίσεις δὲν ὑπολείπονται τῶν λοιπῶν, ὡς ἐξάγεται ἐκ τῶν ἐν Δουναβούργῃ, λαμβανομένων μέτρων, καθ' ἃ καταρτίζε-

ται ἐκεῖ, ὡς καὶ ἐν ἄλλαις ἐν τοῖς δυτικοῖς μεθορίαις πόλεσι, πυροβολορχία μετὰ πολιορκητικοῦ πυροβολικοῦ· τὸ γεγονός ἐκπλήσσει οὐ μικρὸν τοὺς ἐν Γερμανίᾳ, ὅπου ἀθυμία ἐπικρατεῖ ἕνεκα τῆς κρατούσης πεποιθήσεως περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἐπὶ τοῦ στρατοῦ ἐπιτροπὴ τοῦ κοινοβουλίου διαλύεται ἄνευ τινὸς ἀποτελέσματος τὸ δὲ κοινοβούλιον ἀναβάλλει τὰς ἐργασίας αὐτοῦ.

Ἐκ τῶν τοῦ Αἴμου κρατῶν ἡ Ἑλλάς διανύσασα τὰς Ἀπόκρεως ἐπανελάβε τὰς κοινοβουλευτικὰς ἐργασίας, αἵτινες στρέφονται περὶ τὴν συζήτησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κράτους, διήλθε δὲ καὶ ἄνευ ὑπουργικῆς κρίσεως τὴν καθαρὰν δευτέραν, ἥτις εἶχε σμειωθῆ πέρυσιν διὰ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ κ. Δηλιγιάννη καὶ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Κωνσταντόπουλον ὑπουργείου.

Τὸ Μαυροβούνιον ἀγωνίζεται νὰ διατρανώσῃ τὴν πρὸς τὴν Ρωσίαν ἀγάπην αὐτοῦ διὰ τῆς ἐν Πετρούπολει παρουσίας τοῦ διαδόχου, τοῦ ἡγεμονικοῦ θρόνου πρίγκιπος Δανιήλ, ὅστις, τὰς περὶ αὐτοῦ κρατούσας ιδέας περὶ τοῦ ὅτι ὑπολείπεται τοῦ πατρὸς ἐν ταῖς πρὸς τὴν μεγάλαν τοῦ Βορρᾶ δύναμιν συμπαιθεταῖς ἀνασκευάζων, εἶπε κατὰ τὴν ὑποδοχὴν πρεσβείας τῆς ἐν Πετρούπολει «Ἀγαθοεργοῦ ἑταιρίας» ὅτι ψευδῆ πάντα τὰ διαδιδόμενα τυγχάνουσι καὶ ὅτι πάντες οἱ ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ καυχῶνται ἐπὶ τῷ ὅτι θεωροῦνται φίλοι τῆς Ρωσίας. Τέλος ἡ Σερβία ἔχει τὰς κομματικὰς διαμάχας, ἃς ἐπιτείνει νῦν καὶ ἡ εἰς τὸν ἀγῶνα κάθοδος τοῦ ἡγέτου τῶν προοδευτικῶν Μιλοutin Γαρασανίν, ἀναπτύξαντος ἐν Ποζάρεβατς μακρὸν πρόγραμμα πολιτικὸν ἐπὶ τῇ ὑποψηφισίᾳ αὐτοῦ ὡς μέλους τῆς Σκουπτσίνης, καὶ ὑποδείξαντος τὴν πολιτείαν τοῦ οἰκείου κόμματος ἐν τῇ πάλῃ ῥιζοσπαστικῶν καὶ φιλελευθέρων.

ΧΡΟΝΙΚΑ.—Ἐν τῇ Πορτογαλίᾳ ἐπῆλθεν ὑπουργικὴ κρίσις· τῇ παρελθούσῃ δευτέρᾳ ὁ τέως πρωθυπουργὸς Φερρέριας ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν βουλὴν τὴν παραίτησιν τοῦ ὑπ' αὐτὸν ὑπουργείου, ὅπερ ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Χίντ Περέιρα.

—Ἐν Βελγικῇ τὸ περὶ ἀναθεωρήσεως τοῦ συντάγματος κίνημα ἐξακολουθεῖ· οἱ ἐν τῇ γερουσίᾳ ὅμοιοι ἀπεράσισαν νὰ σκεφθῶσι περὶ τοῦ πρακτέου μετὰ τὴν τῆς βουλῆς ἐν τῷ ζητήματι τῆς ἐκλογικῆς μεταρρυθμίσεως ἀπόφασιν.

—Ἐν Οὐασιγκτῶνι μεγάλη ἀπονέμεται προσοχὴ εἰς τὸ ζήτημα τῶν νήσων Χαΐουαίη. Τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τμήμα ἀπερᾶνθη ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεως, ὃ δὲ πρόεδρος τῆς δημοκρατίας, τὸ σχέδιον τοῦτο ἐπικυρῶν, ἐξέδοτο τὸ ἀρμόδιον διάγγελμα, ἀναγνωσθὲν ἤδη ἐν τῷ συνεδρίῳ.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

— Κατὰ μὲν τὴν συνεδρίαν τῆς 3 νοεμβρίου 1892 τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἐν Παρισίοις πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν ἐν Γαλλίᾳ Συλλόγου, ὁ κ. Th. Reinahe παρέσχε πληροφορίας, ἀνακοινωθείσας αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Ἐξ. Hamdy Bey περὶ τῶν ἀνασκαφῶν τῶν Λαγίνων, αἵτινες διενεργοῦνται τῇ συμπράξει τῶν κ.κ. Joubin καὶ Chomondat, μελῶν